

**బహుమతి పొందిన
చిట్టికథ**

“మమ్మీ రేపు నా బర్త్ డే కదూ?”

“అవును మధూ! ఈరోజు సాయంత్రం వెళ్ళి నీ డ్రస్ తెచ్చుకొందువుగాని రెడీగావుండు. ఇద్దరం వెళదాం” రాజ్యలక్ష్మి చీర కుచ్చెళ్ళు నవరించుకొంటూ అంది.

“నువ్వు వద్దులే మమ్మీ! నేను, మనోరమ వెళ్ళి తెచ్చుకొంటాలే. అన్నట్లు రేపు మనూ వుట్టినరోజు కూడా మమ్మీ. అందుకే ఇద్దరం కలిసి వుట్టినరోజు పార్టీ యివ్వాలని అనుకొంటున్నాం. అందుకే నాకు మనీ యిచ్చెయ్యే.” మధుర చెయ్యి చాచింది డబ్బు కోసం.

“ఓహో, అదన్నమాట మీ ఫ్లాను. మరి పార్టీ ఎక్కడ అరేంజ్ చెయ్యమంటావు? టాన్ హాల్ వాళ్ళకు ఫోన్ చెయ్యనా? ఖాళీ వుందో, లేదో” రాజ్యలక్ష్మి హడావిడిగా ఫోన్ దగ్గరికి పోబోయింది.

“వద్దు మమ్మీ. ఈసారి అన్ని విషయాలు నా బర్త్ డేకి నేను, మనూ కలిసి ఏర్పాటు చేసుకొంటాం. నీకు రేపు సాయంత్రం సరిగ్గా ఆరు గంటలకు కారు వంపుతాను. నువ్వు డాడీ వెంటనే ఆ కారులో నా బర్త్ డే జరిగే స్థలానికి రావాలి. నరేనా?” అంది మధుర.

“ఇదేవిటే! నా ఫ్రెండ్స్ కు, మీ డాడీ ఫ్రెండ్స్ కు మేము ఇన్విటేషన్స్ వంపుకోవద్దూ? ఎక్కడో తెలియకపోతే పిలిచేదెలా!” రాజ్యలక్ష్మి ఆశ్చర్యపోతూనే మూడువేల రూపాయలు కూతురి చేతిలో పెట్టింది.

“ఆ విషయాలన్నీ నా కొదిలెయ్యి మమ్మీ. నువ్వు నిశ్చింతగా వుండు. టా.టా” చెయ్యిపూపి అక్కడి నుంచి తుర్రుమంది మధుర.

“రామూ! ఏమిటిది. కారు యిక్కడ ఆపావే?” రాజ్యలక్ష్మి ప్రశ్నించింది విసుగ్గా.

“ఇదేనండీ. అమ్మాయిగారు పార్టీ యిచ్చేస్థలం” దోరతీసి వట్టుకుని వినయంగా జవాబు చెప్పాడు శ్రైవరు.

రాజ్యలక్ష్మి రఘునాథరావులు నోకరి మొహాలోకరు చూచుకొంటూ కారు దిగారు. “హా డాడీ, మమ్మీ వెల్ కమ్” వాళ్ళకోరకే ఎదురుచూస్తున్న మధుర, మనోరమ ఇద్దరూ కారు దగ్గరకు వరుగెళ్తారు.

అస్తానవండుగ

—సి.వి.వసుంధరదేవి

“ ఏమిటే నువ్వు చేసిన వని! ఇది మన హోదాకు తగ్గ వనేనా?” రాజ్యలక్ష్మి కూతురిమీద విరుచుకు వడింది.

“మమ్మీ మొన్న స్వాతంత్ర్యదినం రోజు నువ్వు మహిళా మండలి నభ్యులు యిక్కడికి వచ్చినప్పుడు నేను కూడా వచ్చాను గుర్తుందా? అప్పుడు ఈ పావల నందరినీ “నా వుట్టిన రోజు వండుగకు మా ఇంటికి వస్తారా?” అని అడిగితే వాళ్ళేవన్నారో తెలుసా మమ్మీ “అక్కా... వుట్టినరోజు వండగంటే ఎలా జరుపుకొంటారు? ఏం చేస్తారు?” అన్నారు ఏక కంఠంతో. వాళ్ళు ఎప్పుడు వుట్టారో వాళ్ళకే తెలియని నిర్మాణ్యులు; వుట్టిన రోజు ఎందుకు, ఎలా జరుపుకొంటారో ఎరగని వాళ్ళు ఈ వసిపావలు మమ్మీ. అందుకే వాళ్ళకు అందులో వున్న ఆనందం అందియ్యాలని, వాళ్ళ ఆనందంలో నేనూ పాలువంచుకోవాలని ఇక్కడ, ఈ ఏర్పాటు చేసాను. నాకు తోడుగా మనూ కూడా తన వుట్టినరోజు యిక్కడే జరుపుకో

వడానికి నిశ్చయించుకొని తనవాటా డబ్బు తెచ్చింది. ఇది తప్పకాదు కదూ మమ్మీ... పోనీ నువ్వన్నా చెప్పు డాడీ?” మధుర తండ్రి భుజాలపై చేతులేసి తండ్రి కళ్ళలోకి చూచింది ఆర్తిగా.

“నమస్కారం అంకుల్, నమస్కారం అంటీ!” అంటూ రాజ్యలక్ష్మి, రఘునాథరావుల చుట్టూచేరారు—క్రొత్త బట్టలతో, ఎదలపై ఎర్రగులాబీ వువ్వులతో కాంతికి ప్రతిరూపాలుగా వున్న చిన్న పెద్ద పిల్లలు యాభైమంది వరకు.

కూతురి తలపై ఆ దంపతులిద్దరూ ఒకేసారి చేతులు వేసారు— ‘తమకంటే తమ కూతురు ఎంత ఎత్తుకు ఎదిగిందా’ అన్న ఆలోచనతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ.

“లోపలికి రండి అంకుల్! రండి అంటీ!” అంటూ మనోరమ దారిచూపగా వాళ్ళు లోపలికి అడుగుపెట్టారు ఆ అనాథ శరణాలయంలోకి... కాదు కాదు ఆ దేవాలయంలోకి! □